

Z V O N

148 Main St.

New Rochelle, N. Y. 10802.

P.O. Box 639 - Tel. (914) 636-4225.

Jan Pavel II.:

K 700. výročí smrti

A N E Ž K Y P Ř E M Y S L O V N Y

Není snad třeba i dnes takovéto ochotné a nezištné služby? I tam, kde by už nebyli ti, kdo hladoví po chlebu hmotném, žije přece ještě tolik lidí, kteří se cítí osamoceni a opuštěni, kteří jsou zarmoucení a zoufalí, kterým chybí teplo upřímné lásky a světlo

ideálu, který neklame. Nepotřebují snad ti všichni také ve svém životě potkat Anežku, která by jim přinesla pokoj a radost, která by jim svým soucivým úsměvem vlila i novou naději?

Tajemství Anežčina života tkvělo v jejím spojení s božským Snoubencem, v její modlitbě. V modlitbě, které ji naučila ještě jako dívenku svatá Hedvika, v modlitbě, kterou dýchala její duše a která se stala nevyčerpatelným zdrojem té úžasné síly, kterou osvědčila v tolika zkouškách svého života. Jaký je to příklad pro kněze a řeholníky, pro vychovatele a rodiny! Není přece možné být křesťanem bez Krista, ale Krista nelze najít bez stálé a vytrvalé modlitby. "Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese mnoho ovoce, zatímco oddělení ode mne nemůžete dělat nic." (Jan 15,5)

Anežka si zvolila život podle evangelia, a tím i jeho blahoslavenství. Blahoslavenství chudých, plačících a tichých, blahoslavenství těch, kdo hladovějí a žízní po spravedlnosti, blahoslavenství milosrdných, šířitelů pokoje a pronásledovaných. Její život, zvláště jeho poslední léta, nebyly snadné. Ale ona, právě proto, že byla čistého srdce, uměla za každým lidským dílem vidět Boha, a proto být silnou a plnou důvěry ve vědomí, "že těm, kteří milují Boha, všechno napomáhá k dobrému." (Řím 8, 28)

Dej Vám Bůh svou milost, ochraňuj Vás po celý rok a žehnej Vám!

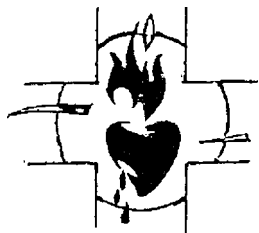
Anežčin život nepatří k bezvýznamným kapitolám Vašich dějin. Ona je přece jedním z posledních a nejkrásnějších květů prastarého vládnoucího rodu Přemyslovců. Ti vstoupili do dějin se svatým Václavem a jeho babičkou svatou Ludmilou, která přijala křest od svatého Metoděje. Tam jsou kořeny Vaší národní kultury. To je Vaše duchovní totožnost. Střežte si žárlivě toto dědictví, předávejte je neztencené svým dětem. Kéž Vám při tom pomáhá Anežka, tak jako svou přímluvou přispívala už tolika generacím před Vámi během pohnuté minulosti Vaší vlasti.

Poněvadž Anežka šířila františkánské hnutí ve Vašich zemích, zdá se mi vhodné použít slov assiského Prostáčka: "Kéž Vám Pán žehná a kéž Vás ochraňuje! Kéž Vám ukáže svou tvář a kéž je Vám milosrdný! Kéž na Vás milostivě pohlédne a dá Vám svůj pokoj!"

Ze srdce uděluji své zvláštní apoštolské požehnání Tobě a Tyým ctihodným spolubratřím v biskupském úřadě, kněžím a bohoslovcům, řeholníkům a řeholním sestřám, a všem věřícím celého Československa.

Dáno v Římě u svatého Petra, dne 2. února, ve čtvrtém roce našeho pontifikátu.

Joannes Paulus pp. II

* *

PANE, daj nám trochu slnka, trochu práce a trochu radosti.

Daj nám aj chlieb prostredníctvom našej dennej práce.

Daj nám zdravie a prim r ú z , b č navyše, aby sme sa mohli deliť s chudobnejšími.

Daj nám zdravý zmysel a súcitné srdce.

Daj nám pár piesní na pery, báseň a román na rozptýlenie.

Nauč nás chapat utrpenie a vidieť v ňom tvoju otcovskú ruku.

Daj nám príležitosť ukázať našu dobrú vôľu.

Napokon daj, aby sme robili všetko, čo je v našich silách, pre seba i pre iných, a aby sme sa navzájom správali ako bratia.

(Claude a Feder 261)

Pravá láska je tá, ktorá sa nemení, či už sa jej všetko dopraje, alebo všetko odmietne.

(Goethe)

VŠETCI SME BRATIA - JSME JEDNA RODINA - VŠICHNI JSME BRATŘI

VELKÉ SCHOPNOSTI KŘŠTANA

* Co je naděje?

Naděje je Bohem nám daná schopnost mít pevnou důvěru, že nám Bůh odpustí hříchy, že nám dá milost posvěcující a na konec nebe. Naděje též zahrnuje touhu po odplatě, kterou Bůh slíbil těm, kdo ho milují, a touhu po věčné blaženosti.

Vy, kdo se bojíte Pána, čekejte na jeho slitování a neodbočujte, abyste neupadli.

Vy, kdo se bojíte Pána, důvěřujte v něho, a odměna se vám neztratí.

Vy, kdo se bojíte Pána, nadějte se dobra a slitování a věčné radosti.

Na dávné pokolení hleďte a vizte: kdo důvěřoval Pánu a došel hanby, kdo vytrval ve strachu z něho, a byl opuštěn, kdo k němu volal, a on ho přešel?

Vždyť Pán je milosrdný a milostivý, odpouští hříchy a chrání v době bídy.

(Slc 2, 7-11)

* Co je úkon naděje?

Úkon naděje je vnější projev ctnosti naděje. Podobně jako úkon víry je to velký úkon pokory. Kdybychom byli ponecháni sami sobě, neměli bychom právo doufat v odpuštění nebo toužit po nebi. Když se ale přimkneme ke Kristu, který zaplatil cenu za naše vykoupení, pak spoléháme na Boží dobrotu; on nám slíbil, že nás spasí, když budeme spolupracovat s jeho pomocí.

* Co je láska?

Láska je Bohem nám daná schopnost, kterou ho dovedeme milovat nade vše, pro něho samého, a kterou dovedeme milovat sebe a své bližní jako Boží děti, jako své bratry.

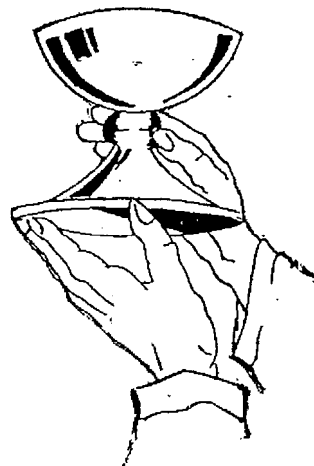
* Kterak v nás rostou ctnosti víry, naděje a lásky?

Víra, naděje a láska v nás rostou tím, že je v sobě obnovujeme. Čím více žijeme z víry, tím silnější se stává naše víra. Čím více doufáme a milujeme, tím více sílí naše naděje a láska.

PODPORUJME NAŠE PODNIKY - NAŠE OBCHODNÍKY - NAŠE ŽIVNOSTNÍKY

Ú M Y S L Y na M Ě S V A T Ě

1. Za Boží ochranu a požehnání pro přítomné na mši sv. a jejich rodiny v nastávajícím roce..
2. Za zemř. Helenu Švehlovu-Černou - pí. Marie Voženílková a dcera
- Za zemř. Jana Klugara - manželé Hlavatí
3. Za zemř. Dr. Jana Voženíčka - manželka a dcera
4. Za zemř. Jana Gašparíka - manželka a děti
5. Za zemř. William Doboše - rodina Čambalova
6. Za zemřelého bratra Josefa Hála - pí. Rose Čambal s rodinou
7. Za živé a zemřelé rodin Bednářovy a Bláhovy
- rodina pana Otakara Bláhy
8. Za zemřelou rodinu Tesarovu - s er M. Marie
9. Za zemřelou Františku Hanáčkovu a manžela
10. Za zemřelou maminku Miladu Stránskou - manželé Stránští
14. Za zemřelé Františka Pavlicu, dceru Marii a rodiny Pojetovu a Pavlicovu - paní Josefa Pavlicová a rodina Smrčková
15. Za zemřelého manžela a za celou rodinu - paní Jarmila Štekrová
- Za zemřelou maminku Josefu a tatínka Josefa - pan Jenda Sukop
- Za zemřelou Alžbětu Bergerovu - její manžel
17. Za zemřelého Dr. Vojtěcha Vagasského, manželku a za celou rodinu
20. Za zemř. manžela, rodiče a příbuzné z obou stran - paní Anežka Šantorová
21. Za živou a zemřelou rodinu Filovu - manželé Frank a Mary Filovi
22. Za zemř. tatínka Františka a jeho manželku - pan Dominik Josefík
23. Za zemřelého Jana Klukara - manželé Hlavatí
24. Za zemřelou maminku Marii Josefíkovu - pan Dominik Josefík
26. Za zemř. Dr. Franka Uhlíře a jeho maminku Jarmilu - Dr. Pavel Uhlíř
27. Za zemřelého Dr. Jaroslava Profouse - manželka a děti
28. Na poděkování Pánu Bohu za přijatá dobrodiní a na vyprošení dalších u příležitosti 50. výročí manželství - manželé Bunžovi
30. Za zemřelého manžela Štefana - paní Jolana Pačáčová
31. Za zemřelou Františku Hanáčkovu a manžela

M O D L E M E S E Z A N A Š E N E M O C N Ě

ZEMŘELI: V Torontě paní Jeleně Rennerové bratr JUDr. Jindřich Seifert, Jan Klukar, František Dohnal, Helena Švehlová-Černá a moje sestra Františka Hanáčková. Zarmouceným pozůstalým vyslovujeme upřímnou soustrast a modlíme se: "Abyš nám šťastné shledání s našimi zesnu-

lými dopřál, prosíme tě, vyslyš nás!"

Dr. Bohumír a paní Růžena Bunžovi slaví zlaté výročí manželství. A paní Olga Radimská se dožívá PĚTASEDMDESÁTKY. Z plna srdce jim blahopřejeme a do mnoha dalších let na Pánu Bohu vypřejeme dobré a trvalé zdraví, vždy veselou mysl, Boží ochranu a hojné požehnání.

V neděli 25. února (februára)

M A S O P U S T N Í Z Á B A V A

SLOVENĀKÁ MĚŠE SVATÁ každou neděli v 10 hodin ráno u sv. Jana Nepomuckého v Manhattaně - první Ave. a 66 St.

KRAJANSKÉ BOHOSLUŽBY každou neděli v 10:15 hod. ráno u Panny Marie Karmelské v Astorii (DOLNÍ KOSTEL). Příležitost ke sv. zpovědi od 9:00 do 9:30 v divadelním sále naproti kostelu, kde po bohoslužbách je SPOLEČNÁ SNÍDANĚ a zkouška pěveckého sboru VELEHRAD.

Jak jen možno
pokud to záleží na vás;
žijte v pokoji
+ se všemi lidmi. +

* * *

"Marně se namáhá ten, kdo chce napravovat mravy druhých, nezačne však nejdříve sám u sebe."

Takové počínání je převrácené! Chceme, aby ti druzí byli dobří, při tom však my sami nejsme. Nezasluhujeme odsouzení z vlastních úst, když jiným dovedeme dávat dobré poučení, avšak sami konáme zlé?

Zákon, který nejvíce působí, je živý zákon: zákonodárce jej vyhlašuje svým chováním. Hlas činu je působivější než hlas úst. Pro zákon hlásaný činem mluví tolik přesvědčených řečníků, kolik je dobrých skutků. Pouhá slova bez skutků nemají přesvědčivé váhy.

Jakýpak užitek vznikne tam, kde zároveň stavíme a bouráme? Stavíme slovem, bouráme skutkem. Kdo chce léčit nemocné, nesmí být sám nemocný. Postarej se tedy nejdříve o sebe, než se začneš starat o druhé.

Ubožáci! Vůči sobě samým jste slepí jako krtci, vůči druhým máte oči ostříženy. Ztratili jsme všechn cit. Novičíme, co sami na sobě nosíme. Nepozorujeme, že máme ve vlastním oku trám, avšak třísku z oka svého bratra chceme vyjmout (viz Mt 7, 3-5).

A proto, lékaři, začni léčit nejprve sám sebe!

(JISKRY SVATÉHO IGNÁCE)

GESTA DCERY KRÁLOVSKE ANEŽKY

V.

A toto právě budiž důkazem: že bydlím milostí ve vašich srdcích, snažíte-li se o moji čest a spasení duší. Duše, jež se zamilovala do mé pravdivosti, si nedá pokoje a ustavičně usiluje o to, aby prospěla všem.

Mně nemůžete dátí lásku, kterou vyžaduji. Proto jsem vám daroval bližního, abyste jemu mohli dávat to, co mně dátí nemůžete, totiž: milujte ho bez jakýchkoliv pozemských ohledů, neočekávajíc z toho žádné protilásky ani užitku. A já vám počítám to, co děláte bližnímu, jako byste to udělali mně.

Tato Ježíšova slova se stala Anežce základem veškeré vnější činnosti.

VI.

Anežka už jako dospělá poznala, že bez Boha není možné uskutečnit pravou lásku k bližnímu.

Věděla, že jen ten je vpravdě křesťan, kdo - r - k - j - m - i - l - d - t - e - ž - e - n - e .

Láska nikoho nevyklučuje. Cítí bolest cizí jako svou vlastní.

Založila útulek pro chudé a nemocné, špitál a mužský řád k němu.

Sama ve svém okruhu připravovala pokrmy, ošetřovala, zhotovovala oblečení, chybující napravovala vlídným slovem - a ač abatyší - byla oslovována, na své přání: starší sestra.

Vzájemný život sester na Františku je pro nás tajemstvím ukrytým přímému pohledu. Jejich úsměv, který přijímají po staletí všechny řádové sestry, je připravován celoživotní askesí a vyrovnáním.

Jednota tak zřetelná u všech klášterních komunit je výsledkem úžasné oběti vůle... je vtiskem Kristovy tváře do podoby jednotlivých sester.

(pokračování)

* * *

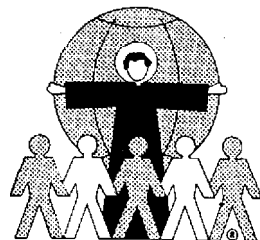
Anežka... Jde, křížem buší beze slova o mrtvou skálu:
"Vy, sami v sebe zabeďnění, povstaňte v tomto znamení!" - Renč

Fotografie oficiálního obrazu sv. Anežky Přemyslovny, který visel v neděli 12. listopadu 1989 - v den jejího svatočeení papežem Janem Pavlem II. - nud vchodem do chrámu sv. Petra v Římě.

D O N B O S K O

- A vidíš, syn môj, predsa sa ta ešte nedostaneš. Panna Mária ťa uzdraví. Áno, Janko môj, ty ešte vy-zdravieš. Budeš klerikom. Budeš kňazom. A potom, no potom, až voľakedy po rokoch, vezmeš breviár pod pa-zuchu - p'jd-š ďal-k... dal-ko...

Po rokoch to Don Bosko Cagliariovi vysvetlil. Keď totiž sedel pri jeho posteli, mal videnie. Videl poletovať okolo nemocného holubicu s olivovou ratolesťou v zobáčiku. O chvíľu lahučko sa dotkla úst chorého a nakoniec spustila ratolesť na jeho posteľ. V úzadí medzitým zbadal zástupy neznámych ľudí s bronzovou kožou, ktorí s hlbokou túžobnou prosbou pozerali na chorého. Dvaja z nich vynikali. Boli obrovskej postavy a ozbrojení. Jeden bol ebenovej, druhý medenej farby. Títo sa naklonili k nemocnému a s utajeným dychom hľadeli zvedieť, či je ešte nádej na jeho vyzdravenie.

Don Bosko si to vysvetlil takto: Holubica znamená plnosť darov Du-cha Svätého, ktoré dostáva biskup v deň svojho vysvätenia. A tak Cagliari ešte vyzdravie, bude biskupom, a cudzie, neznáme národy budú mu veriacimi.

Preto potom vedel Don Bosko pri inej príležitosti svojim chovancom predpovedať:

- Jeden z vás bude biskupom.

Tento Don Boskov sen bol o šesťnásť rokov neskoršie iným, novým snom doplnený a potvrdený. Roku 1871 sa totiž Don Boskovi snívalo, že vidí neznámy divý kraj. Kam len oko dovidelo, všade samá rovina a rovina. Nikde ani len vrška alebo kopca. Iba ďaleko, ale veľmi-veľmi ďaleko sa ukazovali akési, skoro až príšerné vrchy. Po rovine sa ponevierali väčšie-menšie skupiny polonahých ľudí obrovskej postavy a divokého výzoru. Vlasý mali dlhé a roztrapatené. Farbu bronzovú, počernú. V rukách držali kopije a dlhé lasá. Na ramenách a pleciach im viseli kože z rozličných divých zverov.

Hŕfy týchto ľudí, roztratených sem-tam po rovine, dali sa do svojej divošskej roboty. Preháňali divú zver. Lapali ju lasom. Strieľali šípami a hádzali kopijami. Potom sa vracali domov, do svojich brlohov, s kusmi krvavého, čerstvého mäsa. Niekedy sa pritom pobili, povadili, ba šli do seba s nožmi a sekerami. Niektorí z nich chodili s vojakmi, európsky oblečenými. Po rovine ležali mrtvoly ako po vojne.

- Zaplakal som nad týmto smutným divadlom - hovoril Don Bosko. - A vtedy som videl prichádzať nové zástupy. Z ich šat som hneď videl, že sú to misionári. Dobroprajne a láskavo sa blížili k divochom a začali im hlásať slovo Božie. Chcel som uhádnuť, z akej rehole sú. Prizeral som sa na ich šaty, ale zistiť som nezistiť nič. Nemal som na to vlastne ani veľa času, lebo divosi sa vrhli na nich. Strhali ich na zem, hrdú-

sili a zabíjali. Potom ich rozsekali na kusy, napíchlí na kopije a ako víťazi s beštiálnym revom a divokým spevom behali a skákali po rovine.

- Ach, Bože, kedy sa len komu podarí týchto divochov skrotiť? - vzdychol si Don Bosko a potom pokračoval:

- Ako by na odvetu zbadal som prichádzať z diaľky nových misionárov. Nebolo ich veľa. Ale boli to veselí ľudia. Skupina mládeže šla pred nimi. No teraz pobijú aj týchto - myslel som si s hrôzou - a lepšie som sa im prozeral, kto sú, čo sú. A hneď sa mi zdalo, že ich vari aj poznám, aspoň niektorých. Boli to saleziáni. Niektorých z nich som vedel i pomenovať. Chcel som ich upozorniť, aby ta nešli, ak nechcú ísť rovno do náručia smrti. Ale hľa! Ich príchod vzbudil u divochov veľkú radosť. Poodhadzovali zbrane, zapreli svoju krutosť a priateľsky prijali týchto misionárov.

- Čo len z toho bude? - pozeral som na nich s veľkou zvedavosťou. A čo nevidím. Misionári sa pustia medzi divochov, začnú sa s nimi priateľiť a vyučujú ich. A divosi, veľké deti stepi, ich pozorne počúvajú, opakujú si ich slova, ochotne prijímajú a plnia ich úpravy.

(Alberti - Jur Koza-Matejov: DON BOSKO)

* * *

Josef Lada: D Ě T Ě M

My, děti jsme se těšily na zimu a na všechny radovánky, které zima přináší: klouzání, sánkování, stavění sněhuláků a koulování. A než jsme se nadály, zapadl celý kraj sněhem...

* * *

